

In deze editie aandacht voor de jaren 1991-1995

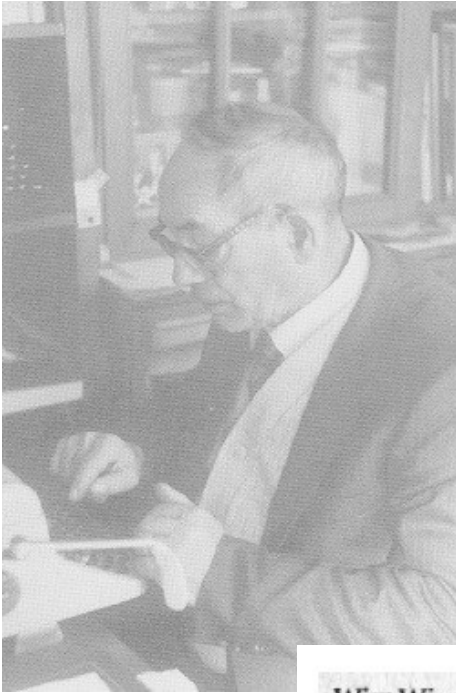
In deze periode ± 1990 t/m 1996 is het voorzitterschap van CLM overgegaan van Theo Keuper naar Tonny Helmink. Een echte verenigingsman zo vertelt zijn vrouw Marijke, die zich die tijd goed kan herinneren. Vergaderen deden ze thuis en vooral de “na vergadering” kon tot in de late uurtjes doorgaan. Ook de gesprekken met toenmalig secretaris Wim die “even” iets te bespreken had, konden soms wel tot enkele uren uitlopen, ook al had hij absoluut geen tijd om binnen te komen.

Ook herinnert Marijke zich de demonstratieve fietstocht voor het voetfietsbruggetje over de Lander waarover verderop in dit stuk meer. Ook de contacten met de krakers van Landfort uit die tijd waren bijzonder en spraakmakend voor Megchelen. Aanvankelijk met argusogen bekeken als “werkschuw tuig”, werden ze later alom geprezen want de aandacht en de landelijke publiciteit die de krakers voor het landgoed kregen, zou de redding van het in verval geraakte kasteel betekenen zoals we dat nu kennen.

Op de foto's een bezoek van CLM aan de “krakers” van Landfort

In juni 1995 een droevige gebeurtenis: Wim Winands overlijdt. Wat hij voor Megchelen en CLM gedaan heeft is eigenlijk niet te beschrijven. Hij was bestuurslid vanaf het allereerste uur en onvermoeibaar in zijn correspondentie naar het gemeentehuis om belangrijke zaken voor Megchelen onder de aandacht te brengen. Geboren in het Duitse Spellen, maar zijn jeugd brengt hij door in Megchelen. Dit maakte dat Wim gemakkelijk over 'de grens' heen stapte en zowel met autoriteiten in

Nederland als Duitsland correspondeerde om de belangen van Megchelen te verdedigen.

Het levenswerk van Wim, 'Het Meghlo dat Megchelen werd' verscheen helaas pas na zijn dood. Het voorwoord werd geschreven door wethouder van Eck en daarin roemt hij Wim om zijn passie voor geschiedschrijving en zijn passie voor Megchelen. Van Eck schrijft: 'Megchelen verloor een dierbare zoon'. 'Het Meghlo dat Megchelen werd' overstijgt de grens van het dorp Megchelen en is voor alle inwoners van de gemeente en alle Achterhoekers met historisch besef een waardevolle aanwinst voor de boekenkast'.

In de kranten wordt ook aandacht besteed aan het overlijden van Wim Winands. Hieronder een stukje uit een artikel dat het leven van Wim en de persoon Wim Winands goed omschrijft.

Wim Winands was een fenomeen. Om zijn enorme feitenkennis van de streekhistorie, zijn niet te stoppen woordenvloed, zijn schier onuitputtelijk huisarchief. Maar ook iemand die van jongs af aan een bijzonder leven leidde. Als Duitser geboren, in Megchelen naar de lagere school, timmermansknecht, opgepakt door de SD en als verpleger ingelijfd in het Duitse leger op veldtocht door Rusland, Polen, Italië en Frankrijk, bevrijd in Tsjechoslowakije.

Fotograaf en correspondent van verschillende dag- en weekbladen, weer timmerman, arbeidsongeschikt geraakt, schrijver van een groot aantal artikelen, boeken en brochures. Ouderen in de regio hebben hem wel gekend als de 'razende reporter' in zijn lange leren jas op de brommer, door weer en wind, schrijvend en fotograferend. Ook voor deze krant leverde Winands als (historisch) medewerker en correspondent tientallen jaren lang zijn bijdragen, die stevast vergezeld gingen van een uitvoerige mondelinge toelichting.

Een belangrijk onderwerp van gesprek begin jaren 90 was het in ere herstellen van een fietsbruggetje en het fietspad richting Praest. Er waren voor -en tegenstanders van dit bruggetje die allemaal flink van zich lieten horen. Bladerend in de archieven van CLM kwamen we heel wat krantenartikelen over dit onderwerp tegen. Dat een eenvoudig bruggetje zoveel stof kan doen opwaaien....

Megchelen knokt voor betere ontsluiting

CLM was een overduidelijke voorstander van de realisatie van een fietsbruggetje en heeft hard geknokt om het voor elkaar te krijgen. Er werden informatieavonden georganiseerd, brieven geschreven en vergaderingen bijgewoond. In 1994 wordt er zelfs een demonstratieve fietstocht georganiseerd naar de plek waar voor de oorlog het bruggetje lag dat Megchelen met Praest verbond. Na veel gesoebat kwam er in 1995 een compromis waar de voor als tegenstanders zich in konden vinden: een bruggetje dat een deel van het jaar geopend was, om de rust in het nabij gelegen natuurgebied de Hetter niet te verstoren. Uiteindelijk is sinds 2015 in goed overleg tussen CLM en Naturschutz het bruggetje toch het gehele jaar geopend.

Een eenvoudig fietsbruggetje met fiets/voetpad hield de gemeederen toentertijd flink bezig...

Volgende editie aandacht voor de jaren 1996-2000. Heeft u mooie foto's die wij kunnen gebruiken in dit jubileumjaar van CLM, laat het ons weten!
leefbaarheidmegchelen@gmail.com